Голодомор

Валентина Харченко

У домі крихти хліба не було,
Від голоду страждало все село.
На українській щедрій землі
Вмирали і дорослі, і малі.
Усі люди пухли, швидко на очах
Згасали діти у гірких сльозах.
Забрала влада все, що в них зросло,
Щоб геноцидом знищити село.
І чути тихий шепіт з краю в край:
"Матусю, їсти хочу, хліба дай!"
І матері просили тихо в неба,
Щоб Бог скоріш забрав їх усіх до себе.
Мільйони знищено було людей
Заради сталінських ідей.
І чути тихий шепіт з краю в край:
"Матусю, їсти хочу, хліба дай!"